

De kleur van feest, trots en... irritatie

IN FEITE is oranje gewoon een stukje natuurkunde. Wij zien kleur als elektromagnetische straling die met een golflengte van 400 tot 750 nanometer (een nanometer is het éénmiljoenste deel van een millimeter) ons oog bereikt. Welke kleur we zien, is afhankelijk van welk deel van dat spectrum van elektromagnetische straling door het 'gekleurde' voorwerp naar ons oog wordt gereflecteerd. Ligt de golflengte van

die gereflecteerde straling tussen 590 en 625 nanometer, dan zien we oranje.

Bent u er nog?

Het klinkt iets te klinisch voor ons, sfeergevoelig mensdom. Dus hebben kleurenfilosofen en kleurenpsychologen al sinds eeuwen naar de diepere krachten, naar de magie van de kleuren gezocht. De grote kunstenaar/wetenschapper Leonardo da Vinci associeerde oranje met gezelligheid,

gretigheid, weelde, feest en – op een wat hoger vlak – nieuwe levensenergie. Wat, met het WK, bepaald niet gek klinkt.

De grondlegger van de kleurenleer, Johannes Itten, sloot zich daarbij aan, maar waarschuwde meteen dat het feestelijke van oranje gemakkelijk vervalt tot trots en oppervlakkig vertoon. Wie opvallend veel oranje in zijn persoonlijke aura heeft, geeft te kennen trots en ambitieus te zijn,

maar ook snel geïrriteerd te raken.

Volgens de hedendaagse Duitse kleurenadviseur Karin Hunkel zijn mensen die oranje als lievelingskleur hebben, in het algemeen een toonbeeld van levensvreugde, creativiteit en jeugdigheid. Wie niet van oranje houdt daarentegen, misgunt zichzelf en anderen tijd en ruimte, lijdt aan stress en vermoeidheid, en komt ook op seksueel gebied wat tekort. (GPD)